

συντεταγμένα εἰς ἄλλας γλώσσας, τὰ μετέφραζον, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ καὶ σπουδαιότερα ἀνέτρεχον εἰς μελέτας τῶν πηγῶν καὶ συγγραμμάτων περὶ αὐτῶν πραγματευομένων. Εἰσγαζόμενην δὲ νυθημερόν, καὶ ἐπεράτωσα τὸ ἔργον τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1889, ὅτε μετ' ὀλίγους μῆνας ἐπερατώθη καὶ ἡ τύπωσις. Ἡ σπουδὴ δὲ μεθ' ἧς ἐπεμελούμην τῆς συγγραφῆς ταύτης, πάσης ἄλλης ἀσχολήσεως ἀποστάς, προήρχετο καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὴν ἡλικίαν, εἰς ἣν εἶχον ἀφιχθῆ ἀφορῶν, ἐνόμιζον ἀναγκαῖον νὰ συντελέσω τὸ σύγγραμμα τοῦτο πρὶν ἔλθῃ τὸ μοιραῖον τέλος μου, διότι, ὅστις ἄλλος καὶ ἂν ἔπειτα ἀνελάμβανε τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, ὅσον καὶ ἂν ἦν ἰκανώτερός μου, δὲν θὰ ἐγνώριζε τὴν μέθοδον, καθ' ἣν εἰργάσθην καὶ τὰς πηγὰς πάσας ἐξ ὧν ἦντλουν, ὥστε τὸ σύγγραμμα θὰ παρεξέκλινε τοῦ πρώτου σχεδίου του πρὸς βλάβην τοῦ μετ' ἐμοῦ συμβληθέντος ἐκδότου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἐφημερίδες

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐπεδιδόμην ἐνίοτε καὶ εἰς ἄλλας βραχείας τινὰς ἐργασίας. Οὕτως, ὅτε ἰδρῦθη ἐν Ἀθήναις ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς Spectateur d' Orient, ὁ ἀρχισυντάκτης αὐτῆς μοὶ ἐζήτησε τὴν συνεργασίαν μου. Καὶ ἀναμίξεως μὲν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς πορείαν ἀπέσχον παντάπασι, διότι ἐγὼ κἄν, κατὰ τὰς ἐμὰς θεωρίας, εἰς οὐδέτερον τῶν τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐφημεριδογραφίαν τῆς Ἑλλάδος διαιρούντων τότε κομμάτων ἔβλεπον τὴν σωτηρίαν, οὔτε τὸ ἐν τοῦ ἄλλου ἔκρινον μᾶλλον καταδικαστέον. Περιορίσθην λοιπὸν εἰς τὸ νὰ γράψω σειρὰν ἄρθρων περὶ **Τοπογραφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν**, ἃ μετέπειτα, ἀδεία τῆς συντάξεως τῆς ἐφημερίδος, ἐξέδωκα μετὰ χάριτος εἰς φυλλάδιον, ἐκδοὺς αὐτὸ παρὰ τῷ κ. Κωνσταντινίδῃ. Ἀπερῶόφησε δ' ἡ ἔκδοσις μέρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ λεξικοῦ, χωρὶς οὐδὲ λεπτὸν νὰ φέρῃ ὠφέλειαν.

Ὅσακις δ' ἐδυνάμην, στιγμὰς ὑποκλέπτων, ἔγραφον καὶ εἰς ἄλλας ἐφημερίδας, οἷου δήποτε κόμματος, διότι εἰς οὐδὲν ἀνήκον,

καθ' ὃ οὐδέτερον τῶν ἀντιφερομένων ἐθεώρουν, ὡς τὰ ἐθνικῶς συμφέροντα ἐκτιμῶν καὶ πρεσβεῦον· ἔγραφον δ', οὐχὶ ἄρθρα πολιτικά, ἀλλὰ περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἃ ἐθεώρουν ἐθνικῶς χρήσιμα, οἷον περὶ ιδρύσεως Ἀκαδημίας, ιδρύσεως ἐθνικοῦ Θεάτρου, ὀρθῆς χρήσεως τοῦ Ζαπταίου κληροδοτήματος, καὶ ἄλλων τοιούτων· ἀλλὰ τὰ ἄρθρα μου οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον εἶλκον τὴν προσοχὴν ἐκείνων κἂν δι' οὓς ἐγράφοντο, καὶ ἦσαν αὐτὸ τοῦτο ματαιοπονία·

Ἀνάπλασις.

Ταχέως δὲ μοι ἐδόθη ἀφοραὴ καὶ εἰς ἄλλην ἀπασχόλησιν νὰ ἐπιδοθῶ. Μίαν ἡμέραν ἦλθε πρὸς ἐμὲ εἰς Κηφισίαν ὁ τέως ἄγνωστός μοι κ. Διαλισμάς, μετὰ δυοῦ ἄλλων κυρίων. Ἀπετέλουν δ' ἐπιτροπὴν ἐφοραμένην νὰ μοι προτείνῃ νὰ καταταχθῶ εἰς τὴν πρὸ ἐνὸς ἔτους συστάσαν Ἑταιρείαν τῆς Ἀναπλάσεως, ἧς σκοπὸς μοι ἐξήγησαν ὅτι ἦν ἡ δι' ὀρθῆς μορφώσεως τοῦ κλήρου καὶ καταλλήλου τάσεως τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς καταπολέμησις τῶν ὑλιστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ παρεννόησιν τῆς ἐπιστήμης διεδίδοντο, ἀπειλοῦσαι αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας.

Τὴν πρότασιν ἔσπευσα νὰ δεχθῶ, καθ' ὃ πληρέστατα ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀρχάς, ἃς πάντοτε ἐπρέσβευον, καὶ ὁ σύλλογος εὐηρεστήθη νὰ μ' ἐκλέξῃ πρόεδρον αὐτοῦ. Προιάσει δὲ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐμοῦ, ἡ Ἀ. Β. Ὑ. ὁ Διάδοχος ἔνευσε νὰ δεχθῆ τὸν τίτλον «Ἐπιτίμου προέδρου», καὶ εἰς τὴν πρώτην ἐπετηρίδα τοῦ Συλλόγου ἐδέχθη, ἐπὶ τῇ παρακλήσει μου, νὰ προεδρεύσῃ τῆς τότε τελεσθείσης ἑορτῆς, καὶ ἔπραξε τοῦτο ἀξιοπρεπέστατα.

Ὁ Σύλλογος ἐξέδιδε περιοδικόν, σκοπὸν ἔχον κύριον νὰ πραγματεύηται τὰ ἐπιστημονικὰ ζητήματα ὑπὸ τὴν ἔποψιν, ἣν αὐτὸς ἐπεδίωκεν. Ἀπετάθη δὲ καὶ εἰς πλείστους κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, ζητήσας τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τῶν καταλληλοτέρων τρόπων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπεδίωκεν. Εἰς ἀμφοτέρω δέ, εἷς τε τὴν σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ, καὶ εἰς τὰς γνωμοδοτήσεις